

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/128/2016
Identifikačné číslo spisu: 9014010122
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9014010122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Y. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom v F., X., X. X. X B, IC., proti žalovanému: Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdkova 36, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 29. júla 2014 č. SPFS/2014/06966, SPFZ/2014/024600, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, č. k. 5S 99/2015-25, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, č. k. 5S 99/2015-25 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 17. mája 2016, č. k. 5S 99/2015-25 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zastavil konanie vedené na krajskom súde pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku o povinnom právnom zastúpení. Krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov súdneho konania nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobou označenou ako „Odvolanie proti rozhodnutiu SPF-Bratislava č. SPFS/2014/06966 a SPFZ/2014/024600 z 29. júla 2014“, doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky telefaxom 21. októbra 2014 a doplnenou písomne 23. októbra 2014, následne postúpenou krajskému súdu 13. apríla 2015, sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SPFS/2014/06966, SPFZ/2014/024600 z 29. júla 2014 pre jeho nezákonnosť z dôvodu nesprávneho určenia výšky finančnej náhrady poskytovanej žalobkyňi ako oprávnenej osobe za pôvodné pozemky podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení

neskorších predpisov a nedodržania zákonnosti postupu žalovaného pri rozhodovaní o poskytnutí reštitučnej náhrady oprávnenej osobe.

Ďalej krajský súd skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nie je v konaní zastúpená advokátom a súčasne nepreukázala, že má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, krajský súd žalobkyňu s poukazom na ustanovenie § 250a Občianskeho súdneho poriadku uznesením z 28. januára 2016, č. k. 5S 99/2015-21 vyzval, aby v lehote 15 dní predložila doklad o dosiahnutí právnického vzdelania druhého stupňa alebo originál plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie v predmetnom konaní. Krajský súd zároveň žalobkyňu poučil, že v prípade, ak nedoplní plnú moc pre advokáta v stanovenej lehote, krajský súd uznesením konanie zastaví. Uznesenie z 28. januára 2016, č. k. 5S 99/2015-21 bolo žalobkyni doručené na základe fikcie doručenia 04. marca 2016.

Žalobkyňa napriek poučeniu krajského súdu o právnych následkoch zastavenia konania nepredložila krajskému súdu do dátumu vydania rozhodnutia krajského súdu plnomocenstvo udelené zvolenému advokátovi na jej zastupovanie v konaní, rovnako ani doklad o dosiahnutí právnického vzdelania druhého stupňa.

Následne krajský súd poukázal na ustanovenie § 250a Občianskeho súdneho poriadku a skonštatoval, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o poskytnutí reštitučnej náhrady žalobkyni z titulu reštitučných nárokov uplatnených v súlade so zákonom č. 503/2003 Z. z., a teda nejde o vec, na ktorú by sa vzťahovala výnimka z povinného právneho zastúpenia, ustanoveného § 250a Občianskeho súdneho poriadku.

Napokon krajský súd poukázal na ustanovenie § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že keďže žalobkyňa napriek poučeniu krajského súdu o právnych následkoch v podobe zastavenia konania nepredložila plnú moc udelenú advokátovi na jej zastupovanie v konaní, prípadne doklad o dosiahnutí právnického vzdelania druhého stupňa, rozhodol krajský súd o zastavení konania podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku s použitím ustanovenia § 246c Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu zistil, že krajský súd uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2016, č. k. 5S 99/2015-21 vyzval žalobkyňu, aby v zmysle ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku predložila krajskému súdu doklad o dosiahnutí vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa alebo originál plnomocenstva udeleného advokátovi na

zastupovanie v predmetnom konaní. Uznesenie bolo žalobkyni doručené fikciou podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku 04. marca 2016.

Žalobkyňa podala riadne a včas odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, č. k. 5S 99/2015-25, v ktorom sa domáhala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Žalobkyňa podaním na krajský súd z 03. novembra 2016 doplnila po uplynutí lehoty na podanie odvolania svoje odvolanie.

V prejednávanej veci je podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle § 250a Občianskeho súdneho poriadku zastúpenie advokátom povinné. Uvedené ustanovenie § 250a Občianskeho súdneho poriadku nemá za cieľ skomplikovať prístup k súdom, ale poskytnúť účastníkom kvalifikovanú právnu pomoc, keďže v rámci správneho súdnictva sa posudzuje zákonnosť rozhodnutí, teda sú riešené len právne otázky. Nedoloženie plnej moci pre advokáta (resp. nesplnenie podmienok podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku) je preto dôvodom pre zastavenie konania.

Žalobkyňa do dnešného dňa nepredložila krajskému súdu, ani odvolaciemu súdu doklad o dosiahnutí vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa alebo originál plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie v konaní v zmysle § 250a Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe vyššie uvedeného neostávalo odvolaciemu súdu nič iné ako konštatovať, že žalobkyňa nesplnila podmienku povinného právneho zastúpenia podľa § 250a Občianskeho súdneho poriadku, a preto bol daný dôvod na zastavenie konania krajským súdom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo vzťahu k námietkam žalobkyne uvádzaným v podaní na krajský súd z 03. novembra 2016 odvolací súd uvádza, že tieto námietky boli uplatnené po lehote na podanie odvolania, navyiac uvedené námietky žalobkyne nesmerujú k spochybneniu správnosti postupu a záverov krajského súdu, konštatovaných v odvolaním napadnutom rozhodnutí.

Odvolací súd nevyhovел podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2016, č. k. 5S 99/2015-25 ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zastavenie konania krajským súdom.

Odvolací súd na záver dodáva, že na základe preskúmania záhlavia prvopisu rozhodnutia krajského súdu (č. l. 25) a výpisu zo Štatistického registra organizácií ku dňu vydania rozhodnutia krajského súdu (17. máj 2016) zistil, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí v súlade s § 169 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku presne neoznačil účastníkov konania, keď namiesto sídla žalovaného Búdkova 36, Bratislava, zapísaného v Štatistickom registri organizácií ku dňu vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu, uviedol „Búdkova 3, Bratislava“. Odvolací súd krajskému súdu ukladá povinnosť podľa § 222 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 164 Občianskeho súdneho poriadku vydať opravné uznesenie, ktorým opraví v záhlaví rozhodnutia krajského súdu vyššie uvedenú chybu v písaní a doručiť ho účastníkom konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný mal v konaní úspech, avšak správneho orgánu zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.